

Vælg at ændre verdens nedsynken i krig

Den 8. november 2022 (EIRNS) – De i USA, der i dag har det privilegium og mulighed for at stemme på de uafhængige kandidater Diane Sare (USA's Senat i New York) og Joel De Jean (U.S. Congress 38th CD, Texas), eller på dem, der har arbejdet sammen med dem på trods af politiske forskelle, såsom Geoff Young (6th CD, Kentucky), genopliver det, som mange amerikanere ikke engang er klar over er blevet stjålet – ikke “amerikanske valg”, men selve den amerikanske valgproces. Dagens valgproces er kun vigtig, fordi den indgår i den globale kamp for at føre verden tilbage fra randen af en atomkrig og til en holdbar ny strategisk og økonomisk arkitektur baseret på en tilbagevenden til det nyligt forsømte ideal og den praksis, som den Westfalske Fred i 1648 indebar.

Det princip, der ligger til grund for denne fredstraktat, er, at hver part i en konflikt skal forhandle om fred ud fra et synspunkt om at prioritere “den andens fordel” frem for sine egne misforhold eller fordele. Den Westfalske Fred, også kendt som Münster-traktaten, som Tysklands grønne udenrigsminister Annalena Baerbock, en “dum og dummere” udgave af Tony Blair, har angrebet (samt angrebet sin egen kansler Olaf Scholz for hans rejse til Kina), foranledigede hende til i mødesalen i Münster, hvor traktaten blev underskrevet, og hvor G7-udenrigsministtermødet fandt sted, tilsyneladende endog at få fjernet det kristne kors, der hænger der...

I dag henleder vi opmærksomheden på to anliggender, som måske ikke ville få den rette opmærksomhed, hvis de blev beskrevet fra andre kilder. For det første havde Dmitry Polyanskij, Ruslands første stedfortrædende faste repræsentant ved De Forenede Nationer, et budskab til amerikanerne, som han formidlede torsdag aften, den 3. november, i Terra Reads “Politics of Survival”-show. Han erklærede bl.a., at “ingen i

Rusland ønsker en atomkrig, uanset om det er en "begrænset" atomkrig eller en "ikke-begrænset" atomkrig. Vi forstår, hvor det kan føre hen. Vi har ingen illusioner med hensyn til, at det ville være ødelæggende for alle. Så hvis nogen starter det, vil det ikke være Rusland. Men hvis nogen starter en sådan krig mod Rusland, vil vi naturligvis i henhold til vores atomdoktrin være nødt til at gengælde.... Men igen, hvad er der på spil? Jeg mener, at det er vores fælles fremtid, der står på spil. USA's fremtid er også på spil. Ingen ønsker, at USA skal smuldre, ingen ønsker, at USA skal forsvinde...."

For det andet er der gennembruddet med beretninger i den brede tyske presse om eksistensen af det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformations "kill list", herunder navnet på en allieret af den tyske kansler Olaf Scholz, Rolf Mützenich, formand for de tyske socialdemokraters (SPD) parlamentsgruppe. Selv om man har vidst, at dræberlisten har eksisteret siden juli, blev den ikke omtalt, bl.a. fordi den indeholdt navnet på Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, et navn som NATO-styrker har forbudt at udtale uden bagvaskelse i langt over 40 år i Tyskland. Den tyske hjemmeside NachDenkSeiten tog dette skridt i august og dækkede senere Executive Intelligence Reviews pressekonference, der afslørede drabslisten i september.

Det tyske gennembrud kommer på et tidspunkt, hvor nogle, bl.a. i USA og London, truer med at føre krig mod Tyskland, hvis det skulle overveje at trække sig bare et skridt tilbage fra det selvmord, der er planlagt for landet i form af dets forestående afindustrialisering, som Morgenthau og andre engang ønskede. Det vil nu blive gennemført under påskud af den store grønne omstilling. De tyske industrifolk, landmænd og dem der mener, at de er frie borgere, som ikke er underlagt den angloamerikanske besættelse, er uenige.

Helga Zepp-LaRouches bemærkninger i en China Plus "World Today"-podcast, fredag den 4. november – at man ikke behøver at se Kina som en systemisk rival; at 150 lande ikke ser det

på den måde, men snarere ser Kina som en partner til at overvinde kolonialismen; og at hvis de tyske medier ville rapportere om de faktiske enorme fremskridt, der er sket i Kina, ville folk have et helt andet syn på landet – afspejler det løsningskoncept, som Schiller Instituttet atter vil præsentere på den kommende konference, "Stop faren for atomkrig nu". Konferencen finder sted tirsdag den 22. november, som er 59-årsdagen for mordet på præsident John F. Kennedy.

Som i USA's aktuelle historie er mord blevet brugt i Tyskland til at hjælpe med at gennemføre den politik, som NATO's første generalsekretær (1952), Lord Hastings Lionel Ismay, Winston Churchills øverste militære assistent, engang udtrykte som NATO's formål – "at holde russerne ude, amerikanerne inde og tyskerne nede". Der var mordene på Jürgen Ponto og Hanns Martin Schleyer i 1977. (Lyndon LaRouche var nr. 2 på den samme "drabsliste".) Der var mordene på Alfred Herrhausen (november 1989) og Detlev Rohwedder (april 1991) efter Berlinmurens fald. Og man må ikke glemme virkningen af mordet på den tyske udenrigsminister Walter Rathenau for 100 år siden i 1922 i kølvandet på underskrivelsen af Rapallo-traktaten med Sovjetunionen, et mord, hvis egentlige planlæggere og gerningsmænd fik Tyskland til at tage en anden retning, som manifesterede sig i en ølhal i München et år senere.

Men denne anglofile imperialistiske ordens dage er hastigt ved at være forbi. I går sagde Zhao Lijian, talsmand for det kinesiske udenrigsministerium: "Vi opfordrer G7-landene til at opgive koldkrigsmentaliteten og ideologiske fordomme, ophøre med at blande sig i andre landes indenrigspolitik, gentage usandheder og fremprovokere regionale konflikter." Det er trods alt i Tysklands og dets befolknings interesse, især dets kvalificerede arbejdsstyrke, at forsikre Kina om, at Tyskland ikke blot vil overholde stående kontrakter, men at det fortsat vil fortsætte med at forfølge og forbedre et forhold til Kina, selv om det er blevet helt klart, at anglosfæren er i færd med

at erklære krig mod Kina, uanset hvad det vil koste dets egen befolkning. Tyske industrifolk og kansleren rejste til Kina mod anglofærens ønske.

Dette er i strid med den uskrevne "Rule of Law", som allerede har besluttet sig for krig mod Kina, og som vil skabe et påskud for at retfærdiggøre denne krig, hvilket analytikeren Ray McGovern antydede i sine bemærkninger på EIR's pressemøde i lørdags.

Søndag den 6. november udfordrede arrangørerne for Diane Sares kampagne til det amerikanske senat præsident Joe Biden til at reagere på Ruslands nylige gentagelse af deres "no first use"-politik for atomvåben. Dette skete på en valgforsamling på Sarah Lawrence College. (Præsident Biden reagerede ikke.) Arrangørerne henviste til pavens forslag om, at Vatikanet kunne være mødested for øjeblikkelige fredsforhandlinger for at få krigen i Ukraine bragt til ophør. Pave Frans havde rammende sammenlignet den nuværende krig med krigene i 1914-1918 og 1939-1945, idet han sagde, at den nuværende krig, ligesom disse krige, er en verdenskrig. (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1589488558716616704>)

Paven har ret; dette er allerede en verdenskrig. Der hersker et vanvid blandt nogle af de nuværende misdædere i den transatlantiske verden, der insisterer på, at dette ikke er tilfældet. Andre sammenligner USA's placering af "trænere" og "inspektører" i Ukraine, der måske er tusind eller flere, med den måde hvorpå USA "pludselig blev inddraget" i et dødsdømt regime i Sydvietnam, et regime, hvis ledere den anglo-amerikanske efterretningstjeneste også myrdede, da det blev belejligt...

Den samme tåbelighed er undervejs i dag... [som] Prompt Global Strikes "vi kan vinde en atomkrig"-galskab, der så effektivt blev modbevist af Steven Starr og Scott Ritter på konferencen i lørdags: "A Nuclear War Cannot Be Won and Must Never Be Fought" (En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig udkæmpes).

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) ...

De kulturelle aksiomer, de gamle, onde drømme om kolonialisme, som i realiteten ligger til grund for den "New Malthusian" "Save The Planet, Kill The People"-globalistiske bevægelse, vil flyve ind i Sharm el-Sheikh af egen kraft, sandsynligvis uden brug af fly. Måske vil Bandungs ånd, som i Francisco Goyas berømte tavler 79 og 80, der afslutter hans serie Krigens katastrofer – Sandheden er død/ Vil hun leve igen – være der for at konfrontere dem. Hvem der vinder denne kamp, vil blive afgjort af, hvad vi og dem vi rekrutterer, trods forskelligheder, gør i den nærmeste fremtid. ([https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697)

[died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697](https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/truth-has-died/8c3b0257-606f-4d0b-af9e-73f05de59697) ; <https://www.museodelprado.es/en/the-collection/art-work/disaster-80-will-she-live-again/b6ce7420-7ce6-4f74-a199-9d024bf19083?searchid=8f7e6842-90a1-adf6-ebb0-7516135050e9>)

Foto: Ben Mack, Pexels